

De kerkklokken zijn de gestapelde tonen uit de fluit

Oude muziek van Jacob van Eijck krijgt nieuw jasje.

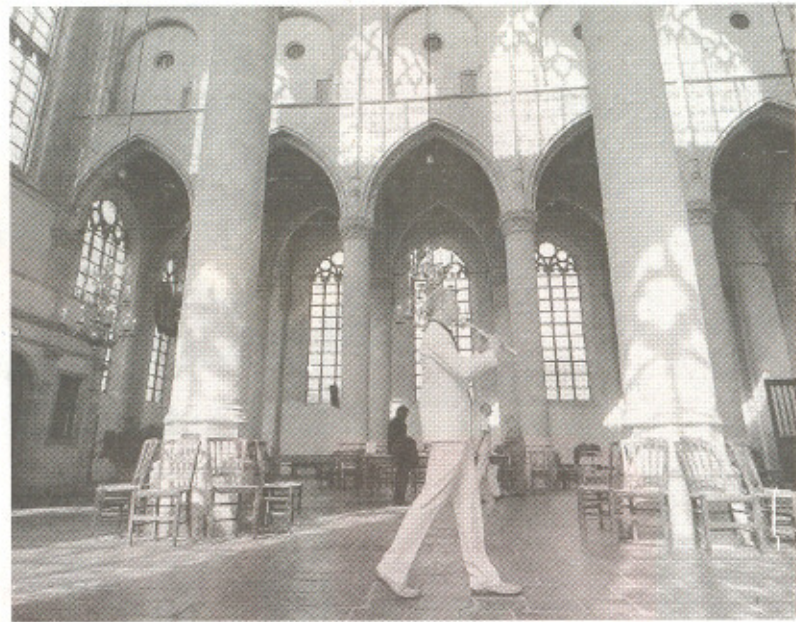
door **Lilian Dominicus GOES** - Als een biddende monnik in een kloostergang loopt Erik Bosgraaf in de gangen tussen de kerbanken van de Grote of Maria Magdalenerkerk in Goes. Met zijn blokfluit blaast hij telkens een korte of wat langer gerekte toon. Via de door de hele kerk opgestelde geluidsboxen weerkaatsen de noten door de ruimte. Componist en muziektechnoloog Jorrit Tamminga fluistert hem vanaf het mengpaneel middenin en middels een semafoon instructies in het oor. „Nog twintig seconden om toe te werken naar een lagere, lange toon. Nog twintig seconden en

dan accelerando. Tien, negen, acht, zeven...”, zegt hij, op gedempte toon. De instructies zijn nodig, omdat Erik al lopend door de kerk de partituren niet lezen kan. „Let op”, zegt Tamminga. Eriks blokfluit zwijgt en uit de boxen klinken kerkklokken. „Dat zijn de gestapelde tonen uit de blokfluit.

‘Nog twintig seconden om toe te werken naar een lagere, lange toon’

Die meng ik in de laptop met een computerprogramma. Anders dan als je de tonen van bijvoorbeeld een piano opstapelt, versmelten de tonen van een blokfluit. We noemen het daarom ook wel de klokfluit.”

En dan ineens klinken er geen klokken of blokfluittonen, maar een heus kerkkoor. Tamminga: „Dit vind ik een van de hoogtepunten van het concert. Ja, ook dit komt allemaal uit de blokfluit van Erik. Het hoort er ook in. Het is de bewerking van heel oude muziek: Lachrimae van Jacob van Eijck. Oorspronkelijk was het een lied.” Pas aan het slotakkoord van de ruim veertig minuten durende opvoering speelt Blokland het stuk van Van Eijck ‘zoals het hoort’. Het voorgaande waren telkens delen van het werk. Telkens een of een paar tonen erbij; Erik probeert het na afloop van de voorstelling nog eens aan een paar omstanders uit te leggen: „Ik sample mezelf.” Vanwege het verrassende effect van de ‘klokfluit’ was Lachrimae

Als een biddende monnik loopt blokfluitist Erik Blokland door de Grote of Maria Magdalenerkerk. foto Willem Mieras

zeker een publiekstrekker. Maar het was slechts een van de vele werken die zaterdagmiddag ter gelegenheid van het veertig-jarig bestaan van het beiaardconcert in de Goese Grote Kerk werden opgevoerd.

Jos Vogel bespeelde het orgel. En ook beiaardier Sjoerd Tamminga, de vader van Jorrit, nam een compositie van Jacob van Eyck onder handen. „Eigenlijk is hij de echte ster van vandaag”, zegt Jorrit zacht.